

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Epigram. 45. Veritas caput Ioannis peplo intexit, æternum vt viuat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Epigram. 44.

Pius conuiuia, cædis memor, nequit
suum dolorem proloqui.

VT memini, castum quem pocla bibere cruorem,
Pocla verecundo sanguine docta queri.
Hei mihi! perfidit dolor altus, & ira medullas,
Exsul & exsanguis pectore vita fugit.
Vlla nec informi mihi palpitat aura palato.
Tantus anhela metu strangulat ora pavor,
Est & adhuc aliud, mihi cur vox hæreat: illam
Vatis ab extremo frigore rauis habet.
De Vocis glacie, quid ni vox rauca sileret?
Sed quod sic sileat; vocis id instar erit.

Epigram. 45.

Veritas caput Ioannis peplo intexit,
æternum vt viuat.

VT viduum trunco vidit caput arbitra veri,
Et roseo mergi flumine vocis iter.
Immemor obscuris heu! puluis innocat arenis.
Tale decus, Superâ dignius arce legi.
Et fors atra premit Vatem lacrymabile nomen?
Dixit, & illa sacrum colligit orba caput.
Ac casto lacrymas affundit amara cruori,
Quas bibit alterno roseidas imbre peplus,
Vnde colorandas tingit sua purpura tramas,
Dedala quas Phrygiâ cura figurat acu.
Ars picturato, viden? illigat aurea velo,
Quod rapuit ferro lena cruenta caput.
Et loquitur Vox ipsa, suo iam posthuma letho,
Ante sui partum quæ fuit apta loqui.
Sed nequit ista mori Vox: cælite viu it in ostro.
Cur ea bis pereat? sat semel vtrò perit.

Epigram.